

Z RÁJE DO RÁJE

„JAKO BYLO ZA DNŮ NOE...”

KNIHA JOB

UDÁLOSTI SPOJENÉ S DOBOU KONCE

Kniha JOB

Zvláštnosti historie Joba; Moderní biblická kritika knihy Job; Kdy a kde Job žil

Armin Krakolinig

Ukázka z knihy

Co je to za boj? Trvá už tak dlouho. Job se stává terčem (přímým účastníkem boje). Na jevišti světových dějin byl Job tím, na němž Bůh chtěl v této knize zjevit něco mimořádného o tomto boji. Víte, co to znamená, když Bůh odhalí něco o satanovi, o jeho moci a jeho podstatě? Má z toho ďábel radost, když o něm Bůh něco zjistí? Musíme vždy počítat s tím, že se to satanovi vůbec nelíbí. A že tomu tak je, to zjistíme o tomto víkendu už jenom z toho, jak se při výkladu s touto knihou zachází. Co všechno za názory o této knize existují. Já bych vám chtěl dnes večer poskytnout tak trochu takový úvod do děje a také do diskuze o knize Job.

V zásadě máme co do činění s velmi zvláštní knihou. Každý teolog a každý vykladač Bible, který se chce pokusit knize Job porozumět, řekne, že se jedná o dílo zcela mimořádné. Já jsem v jedné internetové studii našel článek, který to velmi dobře vystihuje. Píše se v něm: „Mnozí považují knihu Job za nejpozoruhodnější knihu Bible. Básník Carlyle.“ Co to znamená nejpozoruhodnější? To bychom si zase museli definovat. Co je to pozoruhodný? Ale ponechme to už stranou. Chceme zjistit, co je na této knize tak obzvláště pozoruhodného, oproti těm ostatním. Každopádně obsahuje nějakou informaci, kterou nikde jinde v Bibli nenajdeme. Příběh, který je v ní zapsán jako jedinečný. A to už sám o sobě. Na základě toho, jak je vyprávěn, na základě toho co obsahuje, a všech informací, které se v této knize sbíhají, které člověk nachází je to pozoruhodná kniha. Básník Tennyson nazval tuto knihu nejvelkolepější básní jak starodávné, tak moderní literatury. Tento muž, říká, že kniha Job se může měřit nejen se starobylou literaturou, ale také s moderní, a to čistě na základě stylu, tedy způsobu a metody, jakými byla napsána. Samozřejmě mnohé nám uniká, protože to čteme v českém nebo jiném překladu. Kdybychom četli knihu Job v hebrejštině, tak bychom zjistili, že je psána určitým básnickým stylem, že jde o poezii. Žel, že mi také není dopřáno číst tento text v hebrejštině, ale z informací, které člověk získává z překladu, pozná, že tato kniha má velmi zajímavý způsob vyjadřování, že je napsána velice zajímavě. Martin Luther ji považuje za nádhernější a vznešenější než jakoukoli jinou knihu Bible. M. Luther věděl, o čem mluví, protože ji četl v originále a z původního textu ji také přeložil, takže musel mít určitý cit pro

IMPRESUM

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 30 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová
Alena Hotová
Jana Schläuer

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant n. Ostr.
Tel: 0049 8031 9412291
E-mail: jaromar66@vodafone.de
jaromar66@volny.cz
IČ: 02291959
MK ČR E 15637
ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ660100000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: Petr Poslušný

OBSAH

2	Kniha Job
A. KRAKOLINIG	ÚVODNÍK
6	Události spojené s dobou
konce
J. KOVÁČIK	DOBA KONCE
17	„Jako bylo za dnů Noe...”
F. POSLUŠNÝ	ZAMYŠLENÍ
25	Moja zkušenost'
MARUŠKA	ZKUŠENOST
30	Velký spor věků	INFO
31	Pozvánka	
32	Reklama	

» *Ach, nebo veliký jest den tento,
tak že nebylo žádného jemu
podobného. Ale jakť koli čas jest
ssoužení Jákobova, předcet' z něho
vysvobozen bude* «

Jeremiáš 30, 7

jazyk a pro celou tematiku. Pokuste si někdy vzít třeba biblický text v angličtině a přeložte ho do češtiny nebo obráceně. Když jsem začal číst Bibli v angličtině, tak se mi v němčině úplně přestala líbit. Pak jsem ji četl ve francouzštině a zase jsem si říkal, jak je to zajímavé. Stejný pocit má člověk, už když jednoduše čte různé německé překlady. Je zajímavé, na co všechno přitom přijde. Najednou má před sebou text a zjišťuje, že mu předtím vůbec nerozuměl. A když někdo překládá text z hebrejštiny, musí zápasit a zabývat se intenzivně každým jednotlivým veršem. A když pak takový překladatel jako Martin Luther dojde k určitému závěru, pak to hodně znamená. Je to nádhernější a vznešenější kniha než jakákoli jiná kniha Písma.

Jeden autor píše: „Považuji ji za jedno z nejvelkolepějších děl, která kdy byla sepsána lidskou rukou. Pro studium Bible je kniha Job nepostradatelná.“ Tedy velmi pozoruhodný výrok: Jedno z nejvelkolepějších děl, které kdy bylo sepsáno lidskou rukou. Ne každý by s tím dnes souhlasil. Když literáti hovoří například o řeckých filozofech, říkají, že je to něco úplně jiného. Ale čistě z hlediska stylu, jakým je kniha napsána, a z hlediska obsahu, jde o velkolepé dílo, pro studium Bible nepostradatelné. Také jste to až dosud takto vnímali, že kniha Job je knihou, kterou bychom neměli jen číst, ale studovat? A že je nepostradatelná pro porozumění Bibli? Víme, že některé spisy, které byly inspirovány Bohem a napsány proroky, nejsou zahrnuty v Bibli. Je vám to všem známo? Anebo je to něco nového? Ve Starém zákoně existuje několik odkazů; n. př., že to je zapsáno v knihách proroka Nátana. Můžete tu knihu hledat – není tam. Zajímavé. Co to Nátan napsal za knihu? Anebo další proroci, kteří jsou také jmenovitě uvedeni. Kniha proroka Ido. Co to bylo za knihu? Možná že to někde ještě zjistíme, možná to archeologie objeví. Bylo by zajímavé vědět, co tyto knihy obsahovaly. Bůh nezabránil tomu, aby se neztratily. Kniha Job – o to se Bůh postaral, se zachovala. Job patří k nejstarším příběhům, k nejstarší literatuře Bible. To je obecně uznávaná skutečnost. Uvidíme, kolik existuje názorů, pokud jde o autory a dobu sepsání této knihy. Ale Bůh se zcela jistě postaral o to, aby byly ty nejdůležitější věci v Bibli sepsány. A já bych o hodně přišel, o hodně cenného, kdybych neměl knihu Job. Položte si otázku, jestli by vám kniha Job chyběla, kdybyste ji v Bibli neměli. Zda byste si mohli říct – pak bych tohle a tohle asi nevěděl. A především by bylo zajímavé vědět, jaké poznání by lidem ve Starém zákoně uniklo, kdyby neměli knihu Job. Co by jim chybělo? To bychom museli zjistit. Uvedu pár myšlenek k základům, nutným k porozumění tohoto příběhu. O co jde?

V rámci příběhu Joba budeme o tomto víkendu přemýšlet o základních tématech. Neprojdeme úplně všechno, ale v této knize jde v zásadě o hlubší

smysl osobních zkoušek víry. Neexistuje žádný věřící člověk, který by ve svém životě, ve své víře neprožil žádné zkoušky. Mnozí lidé prošli životními krizemi a sáhli po Bibli, ne kvůli evangeliu, ani kvůli nějaké prorocké knize, ale byli upozorněni na Bibli, protože je v ní obsažena kniha Job. Právě v životních krizích – a já jsem to takto opakovaně zažíval, když jsem se setkával s lidmi v životních nesnázích s problémy a různými osudy, se rozhovor okamžitě stočil na Joba. Je to cenný příběh, cenný nástroj, nástroj duchovní péče, když se s ním správně zachází. Stále znovu jsem si všímal, jak lze lidi příběhem Joba utěšit, jak jim lze otevřít oči pro utrpení, kterým právě procházejí. V duchovenské péči by nám jistě chybělo, kdybychom neměli knihu Job. Jde tu o hlubší smysl zkoušek v životě. A to nejen zkoušek víry, ale jednoduše zkoušek, těžkostí, ran osudu, o hlubší smysl za nimi, který je třeba pochopit. A to je pro lidi nesnadné. Já myslím, že to je také důvod, proč jsem se s vámi rozhodl uspořádat seminář o Jobovi, protože osobně jsem přesvědčen o tom, že právě čas, v němž žijeme, a krize, do nichž tento svět postupně zabředává, nás vede k tomu, že zkušenosti Joba musíme ještě lépe porozumět. Pokud se chceme během budoucích krizí udržet částečně nad vodou, a to i z hlediska víry, bude pro nás kniha Job posilou a orientací. Tomu věřím.

Jdeme vstříc velmi zvláštní době. A já jsem si při studiu knihy Job stále víc uvědomoval, že Job je pravděpodobně nejlepším příběhem a demonstrací těch lidí, kteří budou žít na konci časů. Jenom krátce: Lidé, jimž je ze dne na den všechno sebráno. Existuje něco takového? Tady se o tom píše. Ne bandami lupičů, anebo možná také, ale jiným druhem lupičů. Přišli o všechno. Když dnes pomyslíme na naše bankovní krize, kolik lidí ztratilo – třeba i při katastrofách jednoduše úplně všechno? A to ještě není konec. Jde to dál. A já si myslím, že Jobův příběh bude zvláštním příběhem pro tuto poslední dobu. Zjistíme, že zase tak vzdálený nám Job a tento biblický příběh není. Pak bude důležité rozpoznat jeho hlubší smysl. Je logické, že půjde o to, abychom porozuměli mnohostranným okolnostem v boji mezi světlem a tmou. Člověk má co dočinění s bojem mezi Kristem a satanem, mezi světlem a tmou, mezi pravdou a bludem. Jaké krize máme v dnešním světě? Mají tyto krize něco společného s tímto bojem? Války, ničení, plundrování, katastrofy, vše, co se ve světě děje, to jsou přece jasné důsledky prastarého boje, který se stále více stupňuje, až dosáhne vrcholu.

Myslím si, že kniha Job nám dovoluje více než kterákoli jiná kniha Starého zákona, abychom se z povzdálí podívali.... ■

UDÁLOSTI SPOJENÉ S DOBOU KONCE

V tomto – i když nedokonalém – přehledu „Událostí doby konce“, bych rád uvedl důležité údaje, týkající se a odehrávající se v době ležící před námi, a které nás ASD zvláště zajímají, případně by zajímat měly, neboť nám mají co říci!

Vím, že takový přehled nám bude v orientaci prospěšný podobným způsobem jako průvodce turistovi v neznámém městě nebo horách.

Doba konce – kdy začala – kdy končí?

Nám ASD tento výraz „doba konce“ není neznámý nebo cizí! Setkáváme se s ním právě u studia událostí spojených druhým příchodem Pána Ježíše. Nevím, jak jiné církve chápou dobu konce, jak ji datují a jak se na ni připravují. Nejspíše si ji zaměňují s dobou kolem pohanského svátku Slunovratu – s vánočním kvatováním, kupováním a pečením! My ASD jsme za výchozí bod této doby určili rok 1844 a za její konec **dobu druhého Ježíšova příchodu**.

Proč rok 1844? Z čeho vycházíme a co tak důležitého se v něm stalo, že se stal mezníkem mezi „dobou konce“ a dobou, které jí předcházely?

Nesmíme zapomenout, že adventní hnutí vzniklo na základě předpovězených a naplněných biblických proroctví, jak proroka Daniela, tak i Zjevení! S Danielova proroctví se jedná o 2300 prorockých večerů a jiter, které se začaly ve světových dějinách odvíjet v roce 457 př. Kr. - za krále Artaxerxa. Ke splnění tohoto proroctví došlo právě v roce 1844. Tehdy – 22. října – místo, aby Pán Ježíš přišel na naši zem, jak se tehdejší věřící domnívali, ukončil svojí velekněžskou službu v prvním oddělení nebeské svatyně (kde se nacházel od doby, kdy tam po vzkříšení vstoupil) a vešel do druhého oddělení svatyně v nebesích. V tomto oddělení nebeského chrámu je truhla smlouvy (Zj.11,19). V ní je ukryt originální Dekalog!

Toto poznání o nebeské svatyni se dostalo věřícím v údobí církve Filadelfské. Při nich se splnilo Písmo Zj 3,7.8: „Aj, postavil

jsem před tebou dveře otevřené, a žádný již nemůže zavřít..." „Tyto dveře nebyly otevřeny, dokud Ježíšovo prostřednictví nebylo dokončeno ve svatyni nebeského chrámu v roce 1844. On potom zavřel dveře do svatyně svatých, kam vešel přes druhou oponu, a kde nyní stojí u truhly smlouvy k níž se upíná víra pravého Izraele." EW 42

Co znamenalo pro věřící oné doby „otevření dveří“ do svatyně svatých? Poznali – kromě jiného – světlo o sobotě, které do té doby bylo zahaleno! Nepřátelé přítomné pravdy se už v té době snažili a pokoušejí se doposud, tyto dveře opět uzavřít, aby světlo ze svatyně neproudilo na lidi. A snaží se otevřít dveře, které Ježíš zavřel!

Několik důležitých událostí před rokem 1844

Jako je Ježíšovo narození určitým předělem dělicím události před nebo po jeho narození, tak podobně i rok 1844 je jistým rozhraním, kdy podobně můžeme časové dění seřazovat „před“ nebo „po“. V dějinách ASD je rok 1844 rokem zklamání avšak klíčovým a velice důležitým bodem – poznáním nového světla, kdy došlo ke svému naplnění Danielovo proroctví o 2300 večerech a jitrech!

„I řekl mi: Až do 2300 večeru a jiter a přijdou k obnovení svému svaté služby.“ Da 8, 14.

Když se tento prorocký čas naplnil, Pán Ježíš – Služebník nebeské svatyně, přešel z jejího prvního oddělení do druhého, do svatyně svatých. V tomto roce – tímto Jeho přechodem do druhého oddělení – byl zahájen vyšetřující soud, kde sídlí Starý dnů. O tomto soudu se zmiňuje i první anděl z „trojitého“ poselství ze Zj 14, 7. Daniel se o tom zmiňuje slovy: „... soud zasedl a knihy byly otevřeny.“ (Zj 7,9.10) Soudní tribunál – za přítomnosti Věčného Boha, Ježíše Krista a nesčetného množství nebeských andělů, zahájil svoji činnost – soud „nad domem Božím“. 1.Pt 4, 17.

„Zatímco v nebi probíhá vyšetřující soud a hříchy kajících věřících jsou odstraňovány ze svatyně, musí lid Boží na zemi vykonat zvláštní dílo – očištění od hříchu. O tomto díle se jasněji mluví ve Zjevení 14.“ VLB 304; GC 425.

Po sladkohořkém zklamání, dostali věřící nový úkol: „Musíš opět prorokovat“. Věřící, kteří ve zkoušce zklamání obstáli, a ve studiu Písma pokračovali, začali zvěstovat poselství 3. anděla: „Když Pán Ježíš ukončil svou službu ve svatyni a přešel do svatyně svatých a postavil

se před truhlou smlouvy, obsahující zákon Boží, poslal na zem dalšího mocného anděla s třetím poselstvím pro tento svět. Anděl obdržel do rukou pergamen, a když s mocí a slávou velikou sestoupil na zem, zvěstoval hroznou výstrahu s nejhroznějšími výhrůžkami, jakých se kdy lidstvu dostalo. Účelem tohoto poselství bylo varování dítek Božích před nastávajícími hodinami zkoušky a úzkosti, jež byla před nimi. Anděl pravil: „Dostanou se do přímého boje se šelmou a jejím obrazem. Jejich jedinou nadějí na věčný život je vytrvalost. I když jím hrozí nebezpečí smrti, musí se pevně držet pravdy.“ EW 254

Nyní obrátíme list dějin zpět o několik roků a připomeňme si letmo, některé události:

a) Když půjdeme proti proudu času o 51 let, dostaneme se k událostem ze Zjevení 11. kapitoly, k r. 1793, kdy Francie, která pohrdla světlem evangelia Bohem seslaného, sklízela trpké ovoce – byla ve varu hrozné Revoluce! Na trůn byla dosazena „Bohyně rozumu“. VLB 166,200; GC 229,276.

Zemi ovládl hrozný démon „z propasti“ – vraždění, nemravnost, pronásledování věřících a nenávisť, vzpoura proti Bohu! „Podle prorokových slov má tedy krátce před r. 1798 povstat nějaká moc satanského původu, která povede tažení proti Bibli. A v zemi, kde hlas dvou svědků Božích bude taktéž umlčen, se projeví nevěrectví faraonovo a nemravnost Sodomy.“ VLB 195-6; GC 269

b) Dalším velice význačným rokem před r. 1844 je rok 1798. Splnilo se v něm několik předpovědi Písma:

- Skončilo dlouhé a kruté pronásledování věřících trvající od roku 538 do 1798. Da 7,25.

V tomto roce vstoupila francouzská armáda do Říma a z příkazu Napoleonova generála Berthiera sesadila z papežského trůnu a zajala tehdejšího papeže Pia VI. Ten později zemřel ve vyhnanství. Tím se současně splnila další prorocství ve Zjevení 13, 10: „Jestliže kdo do vězení povede, do vězení půjde.“

c) Čím více se čas od Revoluce a zajetí papeže blížil k roku 1844, kdy měla Ježíšova služba v 1. odd. nebeské svatyně skončit, tím více se blížil čas usilovného studia horlivých věřících, o Ježíšově druhém příchodu

(Da 12,4) v souvislosti s výzvou a upozorněním anděla ze Zjevení 14,7: „Bojte se Boha a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho...“ Toto první andělské poselství se začalo šířit světem „jako blesk od východu“, naznačující, že se blíží čas druhého Ježíšova příchodu – jak to tehdejší věřící chápali. Mezi tyto Duchem svatým zapálenými hlasateli byli: Joshua Himes, William Miller, Litch, Irving, Fitch a další. Když se adventní poselství dostalo do Švédska, na mnoha místech, kde hlasatelé brzkého příchodu Páně byli umlčeni, se Bohu zalíbilo oznámit poselství podivuhodným způsobem – skrze malé děti... některé z nich nebyly starší 6 nebo 8 let...“ VLB 262-3; GC 232-3.

d) Podobně i druhé andělské poselství ze Zjevení 14,8 – o pádu Babylona – bylo hlášáno před rokem 1844.

„Tím, že církve nechtěly přijmout poselství prvního anděla, zavrhly světlo a ztratily Boží přízeň... Když se poselství druhého anděla blížilo ke svému závěru, viděla jsem, že z nebe svítilo na Boží lid velké světlo. Jeho paprsky byly jasnější než slunce. A pak jsem slyšela andělův hlas: „Aj, ženich jde, vyjděte mu vstříc!“

„Poselství druhého anděla se v roce 1844 nenaplnilo úplně. Tehdy církve zažily mravní úpadek, jako důsledek toho, že odmítly adventní poselství... (Myšlenky ke knize Zjevení, 111)

Rok 1844 – rok nebeského ženicha

Písmo svaté nám zobrazuje na mnoha místech Pána Ježíše jako ženicha čekajícího na svojí nevěstu – církev. Případně se o této svatbě mluví jako o „svatbě Beránka“. Zjevení 19, 7.

Nejznámějším podobenstvím o této události je velice zajímavě podané podobenství samotným Ježíšem – nebeským ženichem – podobenství o deseti pannách.

„Tehdy podobno bude království nebeské 10 pannám, kteréžto vzavše lampy své, vyšly proti ženichovi. A když prodléval ženich, zdřímly všechny a zesnuly. O půlnoci stal se pak křik „Aj ženich jde, vyjděte proti němu.“ Mt 25,1.5.6.

Takové orientální svatby trvající několik dní, jsou jistě velkým zážitkem! Ale jako na každé svatbě tak i na této došlo k problému. Vzpomeňme na svatbu v Káni Galilejské – došlo víno. J 2,3

Je docela možné, že družičky z Ježíšova podobenství již několik nocí nespaly, neboť se nemohly dočkat svatební slavnosti, a proto o nich Ježíš říká, že všechny zdřímly a usnuly.

Znám to z vlastní zkušenosti z dětství. Když jsme čekali nějakou návštěvu, případně jsme měli ráno cestovat, spánek buď nebyl žádný, anebo jsme v důsledku „polospánku“ zaspali a vlak odjel.

A jak to probíhalo u Milleritů? S nevýslovnou touhou čekali ti, kdo přijali poselství, na příchod svého Spasitele. Doba, v níž očekávali, že se s ním setkají, byla nablízku. Blížili se k této hodině s klidem a vážností. Těšili se, že spočinou ve sladké náruči Boží, v oáze pokoje, který jím přinese skvělá budoucnost. Kdo zakusil tuto naději a víru, nemůže zapomenout na nádherné hodiny čekání. Již několik týdnů před stanovenou dobou, zanechala většina lidí svého světského konání...“ VLB 267; 373

DEN plný naděje – na hodinách časnosti – odbíjel své poslední minuty... Nic se nedělo... Nebylo slyšet žádný zpěv nebeských andělů, jak to bylo na betlémských pahorcích, když se narodil Spasitel... Žádný nebeský obláček ozářený slávou, se od východu neblížil! Poslední půlnoční minuta odbila do klidné noci! Co teď?

Čekali jste někoho u vlaku, který přijel a odjel, ale čekaného jste se nedočkali? Snad jste si řekli, počkám ještě na další, snad se opozdil – ale zas nic! Také tito věřící čekali ještě do rána v naději, že... Jenže to už nebyl 22. říjen! Ve své tísní si vzpomněli na Ježíšův výrok: „Protož bděte, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, u večere čili o půlnoci, čili když kohouti zpívají, čili ráno.“ Mk 13,35

Vratme se ještě – ke svatbě. Na oznámeních je uvedena přesná doba; rok, měsíc, den i hodina. Vše je připraveno – hosté sedí za stoly a čekají na příchod ženicha... Jídlo je připraveno, čeká se... Stala se však nepředvídaná událost, ženichovi se cestou něco přihodilo a nepřišel. Co udělá nevěsta?

I tehdy 22. října věřící byli shromážděni a s napětím očekávali...zpívali... Ženich Ježíš nepřišel ani o půlnoci, ani nad ránem, ani...! Nastalo hořké zklamání. Radostné očekávání se změnilo v trpkost a smutek, doprovázený pláčem! A mnozí se ptali: Zklamalo Písmo? Zklamal Bůh? Vystaly otázky, které museli řešit a hledat na ně odpověď!

Kde se stala chyba?

Po tomto zklamání se počet věřících hodně zredukoval. Mnozí se vzdali své víry – pokud ji vůbec měli. Byli to zvláště ti, kteří se k nim přidali ze

strachu. Na sítu zůstali jen „skalní“ ve víře, jako Hiram Edson, který pak řekl: „Nikoliv bratří, ještě je Bůh na nebi. Dal se nám poznat v požehnání, v odpuštění, ve spasení. On nás i nyní nezkłame. Brzy bude jistě tajemství odhaleno!“

„Bůh chtěl vyzkoušet svůj lid. Jeho ruka zakryla chybu, která vznikla při výpočtu prorockých období. Ti, kdo s upřímnou vírou a láskou očekávali svého Spasitele, se dožili trpkého zklamání. Úmysl Boží se však splnil: „Bůh vyzkoušel srdce těch, kdo tvrdili, že čekají na příchod Kristův.“ VLB 267; GC 373 – 4

V den po zklamání stáli před problémem: „Kdo nám odvalí kámen“, který nám způsobil toto zklamání? O odvalení kamene se postaral sám Bůh nečekaným způsobem! Když se, onoho 23. října věřící rozcházeli do svých domovů, Edson se svým přítelem šli navštívit jiné zarmoucené, aby je povzbudili, stalo se toto: Tito dva šli přes pole, kde stála ještě Edsonova kukuřice a přemýšleli o svém zklamání. Asi uprostřed pole se Edson zastavil. Zdálo se mu, že vidí svatyni v nebesích a Krista jako velekněze, jak přichází ze svatyně do svatyně svatých. O tom později napsal: „Viděl jsem zřetelně a jasně, že místo, aby náš velekněz vyšel z nebeské svatyně a sestoupil na naši zem, desátého dne 7. měsíce na ukončení 2300 večerů a jiter, onoho dne poprvé vstoupil do druhého oddělení svatyně, aby konal dílo ve svatyni svatých, dříve než přijde na zem.“ (Dějiny adv. hnutí; zklamání 1844).

Po tomto Božím vysvětlení začali věřící pilně studovat starozákonní službu konanou v pozemské svatyni. Tím pochopili Ježíšovu službu v obou odděleních nebeské svatyně. „V té době, jak předpověděl prorok Daniel, (po uplynutí 2300 večerů a jiter = 22. 10. 1844), vstoupil náš Velekněz do svatyně svatých, aby vykonal poslední část svého slavného díla - očištění svatyně...“ VLB 302; GC 421-2.

UDÁLOSTI SPOJENÉ S DOBOU KONCE - díl II.

Vše, nad čím jsme se doposud zamýšleli v první části, je pro nás ASD velice důležité! A důležité je vědět i to, co přinášejí, čím se „představí“ a čím nás překvapí, závěrečné události, které jsou už ve dveřích! Mnohé se již odehrávají a před našimi zraky se odvíjí rychlým tempem ke svému vyvrcholení! Když je na chvíli přestaneme sledovat, usneme, ale ony

„poběží“ dál ke svému cíli a na nás nepočkají! Pak se může stát, že se vzbudíme, až když kamení bude volat a my zjistíme, že už nejsme schopni „naskočit“ a zorientovat se!

Některé z nejdůležitějších událostí

Stojíme na prahu velkých a závažných událostí. Mnohá z prorocství se v brzké době naplní. Každá složka moci je připravena k práci. Minulá historie se bude opakovat: Staré boje povstanou k životu a nebezpečí obklopí Boží lid ze všech stran. Lidské rodiny se zmocní napětí, které prostupuje všechno na zemi. A proč? Hry, zábava: Lidé spěchají, spolčují se a bojují o nadvládu. To, co je běžné a dočasné zaujímá jejich pozornost, takže o věcech věčného zájmu téměř nepřemýšlejí. „RH Aug. 31.1877: Myšlenky ke knize Zjevení 10.

(Všimněte si, že to bylo napsáno před více než 100 lety!) A jaká je současnost?

- a) **Před více než 170 lety, v roce 1844**, byl zahájen vyšetřující soud nad mrtvými věřícími, přechází z pokolení na pokolení a skončí u žijících svatých. Kolik máme času na přípravu, když poslední události půjdou za sebou velice rychle?
- b) **„Smrtelná rána“ ze Zjevení 13,3** postupem času, za více než 200 let, je očividně „uzdravená“, takže šelma je schopná „životu“.
- c) **Živé a nadstandardní vztahy mezi Bílým domem a Vatikánem** jsou pro nás důležitým signálem blížící se „bouře“! „Když si USA přisvojí moc zákonem vynucovat papežský den odpočinku, bude to čas, abychom opustili velká města a byli připraveni také opustit i menší města.“ 5T 464-5.
- d) **Svěcení soboty, bude pro Boží lid velkou zkouškou.** „Někteří se budou snažit nalézt důkazy proti zachovávaní soboty a budou říkat: „ Přece nevíte, který den je sobota“, ale domnívají se, že vědí, kdy je neděle a s velkou horlivostí budou vnucovat zákony prikazující její svěcení. (Události doby konce, 80) Brzy budou nedělní zákony zavedeny násilím... (tamtéž str. 83) “Celý svět bude souhlasit s nepřátelským postojem vůči adventistům s. d., protože se nechťejí poddat papežskému bludu a uctívat neděli...” (tamtéž str. 88)
- e) **Ekumenické hnutí** – spojování všech protestantských směrů – postupuje rychleji, než si myslíme. Co nám to způsobí?

„Pronásledování protestantů římským katolicizmem, který téměř zničil náboženství Ježíše Krista, se bude znovu opakovat ještě s větší silou, až se protestantizmus spojí s papežstvím.“ (tamtéž str. 96, 3SM 387)

- f) **V počátcích adventního hnutí „celá země“ ještě nešla** za šelmou a nepodřídila se jí. (tj. šelmě z moře: Zj 13,1) Ale v současnosti, jak je vidět, je třeba „doladit“ už jen pár detailů a bude mít všechny národy pod svojí kontrolou! Zj. 17,1.

Je na nás, abychom velice pozorně sledovali aktivity současného papeže Františka. Jeho „misijní cesty“ a davy lidí, které svým charismatem okouzluje! Zaznamenali jste jeho angažovanost v problému, který se týká „zemského klimatu“? To není jen něco nepodstatného! Je to jeho důležitá „cihla“ do nedělního zákona!

- g) **Satan se velice aktivně snaží** získat lidskou mysl nejrůznějšími způsoby (spiritizmus, letniční projevy vytržení, gospelové zpěvy i hudba) a podmanit si je pod svoji kontrolu. Žel, že tyto snahy nachází své uplatnění i v našich řadách. „Pán mi ukázal, že před koncem doby zkoušek bude možno spatřit všechny projevy nevázanosti. Budou křičet, bít v bubny, hrát hlasitě a tančit...“(Události doby konce 103 – 104)

- h) **Rozmnožená nepravost ochladí lásku** mnohých i v našich řadách Mt. 24,12 „Mnozí, kteří vyznávají, že očekávají brzký příchod Kristův, se přizpůsobují tomuto světu a horlivě usilují o přízeň těch, kteří jsou kolem nich než o přízeň Boží... Vyznávají, že jsou křesťané, avšak oblékají se a mluví jako svět. Snažme se být křesťany v každém slova smyslu, ať naše oblečení, rozhovory a jednání dokazují, že v nás přebývá Kristus. (RH 10. 6. 1852, Synové a dcery Boží 349)

- i) **Tříbení – pročišťování Dan. 11,35; 12,10** „Pán již brzy přijde. V každém sboru musí nastat proces pročišťování a tříbení.“ (Události 112) „Při Božím tříbení budou mnozí odváti jako suché listí. Úspěch obyčejně rozmnožuje počet zdánlivých vyznavačů. Protivenství je... zase z církve odstraňuje.“ (tamtéž, 113; 4T 89)

„Vážné rozhodnutí, které je již na dosah ruky (vydání nedělního zákona), odstraní ty, které si Bůh „nevyvolil“ a bude mít čisté, věrné, posvěcené služebníky, připravené pro pozdní déšť. (3SM 385; Události 116)

- j) **Ukončení doby milosti – hlasité volání – pozdní déšť** „Byla jsem uvedena do doby, kdy Poselství třetího anděla dospělo ke svému konci. Moc Boží spočívala na jeho lidu, který ukončil své dílo a byl připraven na hodinu zkoušky, která měla přijít. Přijali pozdní déšť, neboli rozvlažení od tváře Páně a živé svědectví opět ožilo. Poslední velké varování proniklo všude a znepokojilo a rozzuřilo ty obyvatele země, kteří poselství nechtěli přijmout.“ EV 279
 „V té době, kdy se ukončí zachraňování duší, přijde na svět soužení a národy se rozhněvají, budou však zadrženy, aby nebránily dílu třetího andělského poselství. V té době sešle Bůh „pozdní déšť“, neboli občerstvení..., aby svatí byli připraveni obstát v době sedmi ran“ (EW 85-6)
- k) **Sedm posledních ran – Jákobovo soužení – Výnos smrti.** Anděl milosti každou chvíli opustí svět a bude vylito sedm posledních ran... Střely Božího hněvu budou brzy vypuštěny...(Události doby konce 153; TM 182; 1894) „Protože se sobota stává zvláštním předmětem sporu v celém křesťanstvu a protože církevní úřady se spojují se světskými, aby vynutili uctívání neděle, stane se malá menšina těch, kteří tvrdošíjně odmítají podvolit se společnému požadavku, cílem všeobecného zatracování. Bude požadováno, aby tato menšina, která se staví proti nařízení církve a proti zákonu státu, nebyla trpěna. A bude vydáno nařízení, aby byla co nejpřísněji potrestána, a mohla být po určité době i odsouzena k smrti.“ VLB 438; GC 615 – 16

Poznámka: Čtenář by se mohl zeptat, jak jsem přišel na to, že výnos smrti bude vydán v 5. ráně? Odvolávám se na pramen, ze kterého jsem čerpal. Mám dvě kompilace – studie, ve kterých jsou uspořádány myšlenky z pera EGW.

- Myšlenky ke knize Zjevení (Wim Wiggers) kde na straně 151 je titulek: „Pátá rána, v níž bude vyhlášen dekret smrti“. Zde jsou uvedeny i patřičné odkazy.
- „Události doby konce“ Od Pacific Press Publishing 1991 na s. 159 je pod nadpisem „pátá rána“ uvedeno: „S vítězoslavným pokřikem, s posměchem a proklímáním, se budou se zástupy bezbožníků chystat vrhnout na své oběti, když tu hle, snese se na Zemi hustá tma....“

„Pak se lid Boží dostane do dnů soužení a bídy, jež byly popsány prorokem Jeremiášem jako doba úzkosti Jákobovy.“ s. 439; 616

„Když náš nejvyšší kněz ukončí své dílo ve svatyni svatých, povstane, oblékne na sebe roucho pomsty, a bude vylito 7 posledních ran.“ EW 36
Trest smrti na věrné světitele soboty bude vyhlášen v 5. ráně! To bude povel pro Boží lid, aby opustil malá města i vesnice a hledal útočiště v horách a na pustých místech. V té době svatí budou již obdařeni nesmrtelností, takže bezbožní nebudou moci sáhnout na jejich život.

„V době soužení jsme všichni utekli z měst i vesnic, byli jsme však pronásledováni bezbožnými... Pozvedli meč, aby nás zabili, avšak meč se zlomil a bezmocně spadl dolů jako stéblo slámy.“ EW 34

- l) **Konec utrpení – Ježíš přichází – Věčnost.** Uvěznění Satana na 1000 let: Po skončení této doby bude i se svými pomocníky Satan definitivně zničen (Zj. 20,9-15). Ježíšovým příchodem a na Jeho zvolání, svatí mrtví budou vzkříšeni a společně se svatými, kteří neokusili „spánek smrti“ budou vzati do nebeské slávy, kde budou 1000 let soudit svět i padlé anděly. Pak sestoupí na Novou zem a v Ježíšově přítomnosti budou poznávat Jeho nekonečnou lásku, studovat „plán vykoupení“ – a pochopí, proč dal Otec za nás svého Syna.

Závěr přehledu událostí doby konce

Uvedl jsem v něm pouze některé. Ty další si můžeme nastudovat v knize Vítězství lásky Boží, ve Zkušnostech, případně v knize Myšlenky ke knize Zjevení a v díle Události doby konce. Jsou to pro naši orientaci velice důležité prameny!

A co říci ještě úplně závěrem?

K velice důležitým událostem „doby konce“ patří soud, který byl ukázán Danielovi (Da 7,9-10). Tato skutečnost se týká i nás. Vždyť slovo „soud“ máme v názvu posledního sboru – **Laodicea** – lid soudu. Jak vypadáme v Božích a Ježíšových očích? Co na nás vidí Jeho „ohnivá oční kamera“? Zj. 1,14 „Klikněme“ si proto ve vyhledávači na Zj. 3,14 – 22 a zamysleme se nad svým stavem. A nyní sledujme následující popis velice pozorně. „Dne 23. října 1879 asi ve dvě hodiny ráno na mě spočinul duch Páně a spatřila jsem výjevy nastávajícího soudu. Nemám slov, jimiž bych mohla

výstižně popsat věci, které se přede mnou odehrávaly, ani nedokážu vyjádřit dojem, kterým zapůsobily na mou mysl.

Vypadalo to, že nadešel velký den Božího soudu. 10 000 x 10 000 bylo shromážděno před velikým trůnem, na němž seděla Bytost majestátného zjevu. Před ní leželo několik knih a každá z nich měla na deskách zlatý nápis, který svítil jako plameny ohně - „Hlavní nebeská kniha“. Jedna z těchto knih se jmény těch, kdo hlásají, že věří pravdě, pak byla otevřena. V té chvíli jsem ztratila z dohledu nesčetné miliony kolem trůnu a pouze ti, kteří byli opravdu dětmi světla a pravdy, upoutali mou pozornost. Jak byla postupně čtena jména těch osob a jejich dobré skutky, jejich tváře se rozjasnily svatou radostí, která z nich vyzařovala na všechny strany. To však ještě nebylo to nejsilnější, co na mne tak zapůsobilo.

Pak byla ještě otevřena jiná kniha, v níž byly zapsány hříchy těch, kteří hlásají pravdu. Pod nadpisem „ Sobectví“ se vyskytoval každý druhý hřích. Nad každým sloupcem byly nadpisy a pod nimi naproti každému jménu, byly v patřičných sloupcích zapsány menší hříchy.

Pod žádostivost patřila prolhanost, krádež, zlodějství, podvod, hrabivost. Pod ctižádost pýcha a výstřednost. Pod žárlivost patřila zlomyslnost, závist a nenávisť, nestřídmost měla připojen dlouhý seznam strašných zločinů jako necudnost, cizoložství, hovění zvířecím vášním apod. Jak jsem na to hleděla, zachvátila mne nevýslovná úzkost a zvolala jsem „Kdo může být spasen? Kdo stane před Bohem ospravedlněn a čím oděv je bez poskvrny? Kdo je před tváří svatého a čistého Boha bez chyby?“

Když Svatý na trůnu pomalu obracel listy hlavní knihy a Jeho oči spočinuly na okamžik na jednotlivcích, zdálo se, že Jeho pohled propaluje všechny až do duše a v téže chvíli každé slovo i každý čin jejich života vyvstaly před nimi tak jasně, jako by byly napsány ohnivými písmeny. Všichni se začali třást a jejich tváře zbledly.

Pak se kniha zavřela. Plášť přikrývající Bytost na trůnu spadl a odhalil ohromnou slávu Božího Syna. Pak se výjev ztratil a já jsem byla stále ještě na Zemi, nevýslovně vděčná, že den Božího soudu ještě nepřišel, a že je nám ještě dopřáván drahocenný čas zkoušky, ve kterém se máme připravit na věčnost.“ Myšlenky ke knize Zjevení s. 22 – 24.

Uvedl jsem jen část soudního výjevu. Celý si můžete vyhledat v knize 4T 384 – 387. ■

J. KOVÁČIK

„JAKO BYLO ZA DNŮ NOE...”

Úvod do problému

...takový bude i příchod Syna člověka. **Mat. 24,37.** Jsou dvě příslovečné věty, které pronesl Ježíš při jedné příležitosti, když se ho ptali jeho učedníci na jisté události. Celé sousloví tohoto verše obsahuje dvě myšlenky. Příslovce způsobu „**jako**“, nevyjadřuje skutečnost doby, o které mluví druhá část věty. Druhá část výše uvedené věty, nebo chcete-li Ježíšova výroku, mluví o „**PARUSII**“. Tak je v křesťanské teologické mluvě nazýván Druhý Ježíšův příchod. V Bibli se tento výraz nikde nevyskytuje, ale kdykoli se v teologickém pojetí jedná o tuto událost, je užíváno toto slovo. /Tolik pro čtenáře, kdyby se náhodou s tímto výrazem setkal/. Protože se zmíněný Ježíšův výrok dotýká i této události, budeme se spíše zabývat příslovcem **jako**, coby znakem doby, Ježíšem připomínané, doby Noemovy. V době, kdy o ní Ježíš mluvil, byla tato doba už 3500 let minulostí. Jeden Řecký filosof /Dorbis/ už 400 let před Kristem řekl: „Co bylo, bylo. Teď je teď.“ Chtěl tím říci, že zabývat se minulostí není moudré. Jistě měl za určitých okolností pravdu. Také velký evangelista prvního století řekl něco v tom smyslu, jako onen řecký filosof. ...**“Na ty věci, které jsou za mnou, zapomínám...Fil. 3,14.”** A pokračuje: ...“k tomu, co je přede mnou, o to usiluji.“ A právě ta doba, kterou teologie nazývá PARUSIA – Druhý Ježíšův příchod, ta je před námi. Abychom byli dobře připraveni na tuto chvíli, užil Ježíš příznačného ztotožnění s dobou Noemovou. Zanecháme slovních hříček v podobě příslovcí a jejich používání a připomeneme si tuto dávno minulou dobu. Nemáme k ní příliš mnoho materiálu historického ani archeologického, kromě uhelných ložisek a podobně. Ani v Písmu, které je jediným písemným záznamem, na který se věřící lidé mohou spolehnout, není příliš mnoho zmínek o této fatální události. Přesto ale ty, které tam jsou, se budou velmi shodovat s dobou před Ježíšovým příchodem. To potvrzuje samotný Ježíš v rozmluvě s učedníky, jak ji zapsal Matouš v již zmiňovaném 37. verši.

K tomu, abychom lépe a blížeji postihli onu dobu, bude dobré číst nejen třicátý sedmý verš, ale i verše 37-39.

Jaká byla doba Noemova?

Už bylo řečeno, že mnoho zpráv z té doby není, kromě záznamů inspirovaných pisatelů Bible, či jiných inspirovaných pisatelů. Šestá kapitola 1.Moj. všeobecně, ale ne detailně, popisuje stav lidstva v době Noemově. Verš dvanáctý zmíněné kapitoly říká, že země byla „porušena“ a spolu s ní i „všeliké tělo“. To je stručná, ale významná zpráva o tom, jak moc byl porušen původní Boží záměr se zemí a s člověkem, který ji měl spravovat a obhospodařovat. Proto Bůh rozhodl: **...“Konec všelikého těla přichází přede mne, nebo naplněna jest země nepravostí od nich; /lidí/ z té příčiny, hle, již zkazím je /všeliké tělo/ se zemí.“** Takové bylo nezvratné rozhodnutí Hospodina, Boha stvořitele. On, který všeliké tělo stvořil, měl právo a důvod se vším skoncovat, byl přece Otcem a Ustanovitelem života na zemi. Člověka, ještě než podlehl hříchu, na takovou možnost upozornil a varoval ho. **1Moj. 2,7.17.** Přestože byl varován a znal důsledky svévolného jednání, k důsledkům došlo. Nejen, že lidé a všechno živé umíralo, ale nakonec celé stvoření postihly důsledky lehkovážnosti a nedůslednosti. Stvořitel si toto právo vyhradil a člověk svým postojem k němu, toto právo Stvořiteli potvrdil.

Taková je původní a první zpráva Bible o Noemově době, zpráva, která mnoho neříká o konkrétnostech. Tu a tam se v Bibli objevují podobné odvozené zprávy, ale většinou bez podrobností, až na jednu, o které budeme moci více uvažovat a srovnávat. Tou zprávou je Ježíšův výrok, zaznamenaný Matoušem a potom ještě Lukášem. Ten přináší zprávu, doposud v Bibli chybějící a ukazující na konkrétnosti lidského porušení před Bohem. Bude více než zajímavé, hlavně však poučné zjišťovat, zda se v něčem tato Ježíšova zpráva nápadně nepodobá dnešní době a chování dnešních lidí. Podle Ježíšových slov si lidé bezbožné chování oblíbili, aniž si byli vědomi toho, jak blízko je chvíle jejich neodvratitelného konce. Ježíš říká že: **...Nezvěděli, až přišla potopa a...** Tak říká kralický text. Jiný překlad zní: **...Nepřišli k rozumu, až přišla potopa. Kdo nemá rozum? Zvířata, o nichž je to známo. Tak se tehdy chovali lidé.**

Jak to zapsal přímý účastník Matouš

Matouš, který byl přímým účastníkem a svědkem oné Ježíšovy rozmluvy s učedníky, zaznamenal Ježíšův výrok o okolnostech provázejících jeho Druhý příchod – Parusii. Pro slovo, které Ježíš řekl v aramejštině, užil Matouš řeckého lidového slova **trögein**. (v Novém zákoně jen jednou užitého)

Lukáš, který zcela určitě nebyl v hloučku učedníků, když Ježíš pronesl tato slova, je později slyšel od jiných, ale použil poněkud mírnějšího a humánnějšího výrazu: **...jedli... Luk. 17,27**. To vzhledem k jeho humanistickému vzdělání. (humanismus = uznání hodnot člověka a lidskosti)

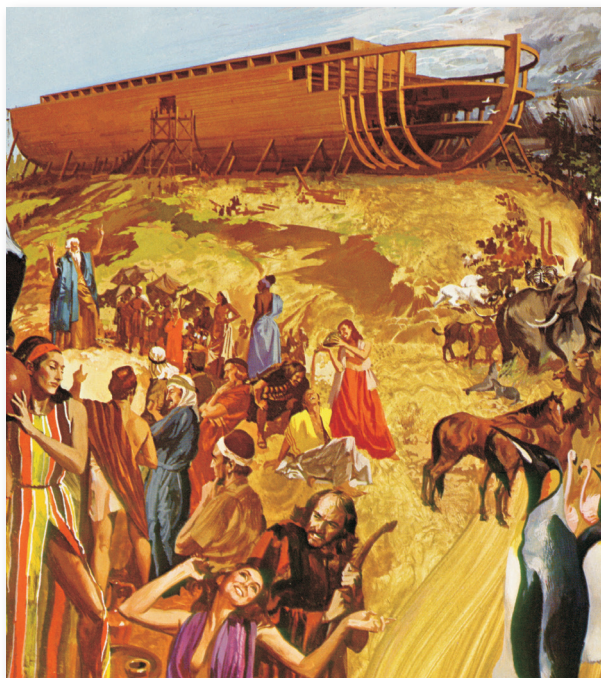
Je téměř nemožné a velmi obtížné zjistit, zda Ježíš použil v aramejštině takové slovo, **žrali**, jako použil Matouš v řečtině, slovo z oblasti zvířecích obyčejů. Co je ale možné zjistit, je skutečnost, že Boží mluvčí - proroci, v případech, kdy jednání lidí překročilo meze stanovené Stvořitelem pro člověka, takových výrazů používali. Proroci neváhali užít výrazu z oblasti zvířecích zvyků. **Jer. 19, 9**.

Historie zná a potvrzuje takové případy, v tomto případě jde o příklad z Jeremiášova proroctví, o zkáze a dobytí Jeruzaléma v roce 70 po Kristu. Židovský historik Flavius líčí případy tak otřesné, že jim lze těžko uvěřit a člověku „běhá mráz po zádech.“

Způsob života v době před potopou

V Bibli není, až na výjimky, příliš detailů o chování lidí předpotopní doby. Ježíšovo hodnocení předpotopní doby je ojedinělé, co se konkrétností týká. Z té příčiny si musíme blíže povšimnout Jeho slov. Budeme také přihlížet k závěrům lidí, kteří o tom měli jakési povědomí, a které bude v souladu s Ježíšovými slovy. Také bude dobré si připomenout, že pokud je chronologický zápis Písma doby před potopou kompletní a prostý „chronologických pauz“, potopa nastala kolem roku 1650 po stvoření. Noe musel tuto dobu velmi dobře znát, byl už v té době 600 let účastníkem života na zemi.

Jedení a pití nebylo jediným nešvarem doby před potopou. Také sociálně společenský život byl zasažen odpornými činy, kterými by se člověk neměl nikdy nechat zotročit. Má přece rozum, který mu Bůh dal jako jedinému tvorů, kterého stvořil. V předpotopní době se však člověk choval jako nerozumné hovado, pro něž není ponižující, že se tak chová. Pro člověka to však ponižující je. Tak o tom píše inspirovaný pisatel v **2Pt. 2,12**. Jiné překlady hovoří o tom, co tato zvířecí nerozumnost znamená pro jejich další osud: **„Jsou určena svou přirozeností k tomu, aby byla chytána a lovena, potom ale zabíjena...”**

Takový byl i konec předpotopních lidí. Tak skončili i lidé v Sodomě za dnů Lota. Jejich zvířecí zvyky a nezřízenosti, o nichž bude ještě zmínka, zapříčinily jejich špatný způsob života. Při analyzování, proč se takových způsobů dopouštěli, docházíme k závěrům, že jejich myšlení po celý čas bylo zlé a převrácené. **1.Moj.6,5**.

Vrátíme-li se v našem uvažování znovu k myšlence jedení a pití, které se při popisování skutečnosti obrátilo ve „žraní a pití“ je potřeba říci, že správné způsoby při jedení a pití nejsou zavrženíhodné. Věděl o tom dost i moudrý muž starověku Sokrates, který 450 let před tím, než výrok o předpotopních lidech pronesl Ježíš, řekl: **„Nežijeme proto, abychom jedli, ale jíme proto, abychom žili.”** Je v tom přece jenom veliký rozdíl. Už staří Římané při císařských slavnostech porušovali ono Sokratovo pravidlo a často nevěděli, kdy mají dost. Po bezuzdném hýření, jedení a pití, když už nemohli, si ptačím brkem v hrdle polechtali, všechno vyložili ven a hodování začalo znova. A tak se to opakovalo často několikrát, až byl hodovník nezřídká definitivně odrovnaný. Na jiných dvorech vládců

starověku tomu nebylo jinak. Daniel popisuje bezuzdné hýření na babylonském dvoře, zatímco nepřítel už byl v branách královského dvora. To je historie, pomyslí si mnohý, ale jak je tomu dnes, v moderním pojetí filosofie lidí? S jedením a pitím to dnes není příliš slavné. A to ani v křesťanských společenstvích, kde bychom to oprávněně očekávali. Právě tak to cítil jiný velký muž na počátku křesťanské éry, když říká: **„Buď že jíte nebo pijete, aneb cokoli činíte, všechno k slávě Boží činite.“**

1Kor. 10,31 To by mělo být návodem pro mladé i staré

křesťany, jak se chovat v otázce jídla a pití. Sokrates to kdysi vystihl když řekl, že jíme proto, abychom žili a ...

Byl jsem svědkem jedné nepovedené situace v předvečer svatby mladého páru křesťanské rodiny. V předvečer svatby byli sezváni mladí lidé, přátelé nevěsty a ženicha, aby se zúčastnili jakéhosi rozloučení s nastávajícími manželi. Nepochopil jsem dodnes jakého rozloučení, když i po svatbě se spolu stále stýkali i když už jako novomanželé. Byl přítomen jeden starý kazatel, dnes už nežijící a spolu s ním i starší členové společenství, starší o jednu generaci. Protože druhý den měl být obřad, bylo už všechno, co se jídla a pití týká, připraveno. Na stole bylo také přichystáno jakési pohoštění pro účastníky. Nevím už, koho to napadlo, při různých společenských hrách, jinak nezávadných, že přišel s myšlenkou jakéhosi závodu, kdo toho nejrychleji a nejvíc dokáže sníst. Nakonec se to zvrhlo v nechutné a bezuzdné představení. Většina se vrhala na jídlo podobně, jako se vrhá smečka vlků na přinesenou kořist. Holýma rukama brali různé druhy jídla a cpali si je do úst, ve snaze být první co do rychlosti

a množství. Bylo to odporné a nechutné. Přece ale jeden pozitivní moment jsem zaznamenal. Byl to onen starý kazatel, který vyjádřil nesouhlas a nevoli s tím, čeho byl svědkem. Každý, kdo se nezúčastnil onoho „závodu“ si toho všimnul. Pronesl něco v tom směru, že to byla nepěkná „kaňka“, na jinak povedené akci. Byl jsem stejného názoru, i když jsem se neúčastnil, protože to nebylo, jak říká Pavel k slávě Boží, ale naopak. Bylo by toho víc, co by se k tomu dalo říci, ale myslím, že by to na téma ohledně jídla a pití mohlo stačit. Zbývá jen dodat, že po této „ukázce“ jeden z účastníků byl postižen nevolností a bylo mu špatně. Není divu. Hranice lidských možností byly překročeny a byly asi na stejné úrovni jako na císařských hodech ve starém Římě. Takže tím jsme nepřímou poznali, že i dnes máme jisté problémy co se správného jedení a pití týká, a to nejen ve světské společnosti, nýbrž i v křesťanském společenství.

Ženili se a vdávaly...

Budeme-li se zabývat tímto fenoménem, měli bychom se stručně zmínit o tom, jak se tento jev prezentoval v době před potopou. Zase bude platit to, co už bylo řečeno o jídle a pití. Kromě zmíněných míst, však obrátíme pozornost na Ježíšův výrok k této oblasti. Ženění a vdávání je z pohledu Bible v pořádku a nemohou k němu být výhrady, pokud je toto ustanovení správně pojímáno. Je to jedno z vůbec prvních ustanovení, co se společenství a vzájemné etiky týká. K němu dal Bůh jisté směrnice a jsou-li dodržovány a praktikovány, vzniká kompaktnost, pevnost a semknutost dvou lidských jedinců, biologicky stejných, přesto však, zejména somaticky a funkčně, odlišných. K ženění a vdávání předurčil Stvořitel muže a ženu a toto společenství bylo základním předpokladem při osídlování země. Že toto uspořádání a taková sestava je přirozená a funkční musí být snad každému normálně fungujícímu člověku jasné. Přesto jsou různé anomálie, snažící se Stvořitelovo zřízení nějak doplnit, jakoby snad Stvořitel na některé aspekty pozapomněl a člověk je musel doplnit. Kam to vede, výmluvně ukazují dnešní události. Žení se a vdávají osoby stejného pohlaví a tam, kde se manželství uplatňuje správným způsobem, ale nedbá se ustanovení závazně daných pro svazek dvou lidí před úřadem a Bohem, tam dříve či později vyvstanou problémy, zhusta neřešitelné a svazek se rozpadá.

Manželství je zákonné a svaté. Jako všechno, co Bůh ustanovil. Jídlo a pití nebo ženění se a vdávání není samo o sobě hříchem. Lidé za doby Noeho se klidně mohli ženit a vdávat a mohou tak činit i dnes. Musí si ale počínat podle Božích doporučení. Manželství bylo určeno pro muže a ženu. Ne ale pro dva muže, nebo dvě ženy. Za dnů Noe se manželství stalo hříchem v očích Božích proto, že si lidé počínali nestřídmě a nezřízeně v tom, co samo o sobě hříchem není. Apoštol Pavel to zaznamenal v **1Kor. 7,2-5**. V době předpotopní bylo toto ustanovení zprofanováno, to jest zneuctěno, zneváženo, znesvěceno a bagatelizováno do té míry, že se stalo výsměchem Bohu. **A tak dobře to fungovalo v jejich pojetí**, že se Bůh rozhodl všechno neodvratně zničit. Podobná situace se opakovala o několik století později v už vzpomínané době Lota a tragedie Sodomy. **1Moj.19,4-8**.

V té době to byla hodně běžná situace. Ale tato obrovská anomálie, nemohla zůstat bez následků. Ty byly tragické. To, co bylo Bohem za jistých okolností, už vzpomenuť i ap. Pavlem dovoleno, se stalo osudné pro celou Sodomu. Jak je tomu dnes? Je to lepší, stejné, nebo dokonce horší? Budeme opatrní v hodnocení situace, ale Ježíšova slova o znameních před jeho Druhým příchodem i v otázce chování a vztazích mezi ženami a muži, nejsou dnes o mnoho lepší, než byly tehdy, tedy v době předpotopní. Netroufal bych si to příliš hodnotit, nemám k tomu dostatek informací, a i kdybych je měl, bylo by to nedostatečně objektivní. To posoudí nakonec ten, který všechno vidí i ty nejskrytější činy, ale i úmysly. A to by mělo být pro nás, jako pro křesťanské manžele, varováním. V jakém smyslu? Trend doby a Satan sám jako její režisér, se snaží potlačit sebereflexi a poté i sebeovládání člověka ve vztazích mužů a žen navzájem. To platí i o těch kdo vstupují do manželství, nebo už v něm jsou.

Satan hraje na strunu vzájemné přitažlivosti obou pohlaví tak, aby to co, Bůh do člověka vložil jako dobré a účelné, avšak za přesně stanovených podmínek, změnil na vášně a nezřízenou touhu. Podaří-li se mu to, ví, že si s lidmi může dělat téměř co chce. Proto to také ve společnosti tak vypadá, co se morálky a etiky týká. Navíc, podaří-li se mu zeslabit křesťanského muže nebo ženu rozpoutáním tělesných vášní, ví, že jejich duchovní a duševní růst je vážně ohrožen. Přestávají mít zájem o věci vyšších duchovních hodnot a zaměřují se ponejvíce na somatické, přízemní tělesné chťiče.

Používá-li křesťanský manžel svoji ženu za nástroj svých tělesných žádostí bez vzájemné lásky, potom i to, co je v manželství dovoleno a proč bylo ustanoveno, se stává hříchem.

Muž, může sotva milovat svou ženu, jestliže se ona ze soucitu s ním poddaně stává objektem jeho zkažených vášní. Po čase může dospět k závěru, že nechce-li mu být po vůli, může se on ve svém okolí poohlédnout po jiné ženě, která bude jeho požadavky sdílet. Tak může být „zaděláno“ na problém, kterých je dnes ve společnosti nepřeberné množství. No, a jsme znovu v době před potopou a v době Sodomy. Ještě o ní bude zmínka. Podrobí-li se žena svým tělem a myslí mužově nadvláde a trpně ve všem podřídí své svědomí a dokonce i svoji totožnost, ztrácí šanci působit na svého manžela a povznášet ho. Dospěje-li k závěru že se musí bezpodmínečně podřídí jeho tělesným pudům, přestala chápat svoji sounáležitost se svým mužem, ale také odpovědnost k Bohu. A znovu jsme v okolnostech předpotopního světa, který označil Ježíš za prototyp doby před jeho Druhým příchodem. To jsme zatím mluvili jenom o vztazích manželských partnerů. Ještě katastrofálnější jsou vztahy mimomanželské. Nejenom že devalvují vztahy dvou lidí vzájemně, ale ničí i vztahy v rodině, což potom vede k velmi špatným vztahům ve společnosti obecně, v podobě rozvrácených rodin, poznamenávajících děti, základ budoucí společnosti.

Sumarizace:

Stručně jsme prozkoumali dva společenské jevy, označené Ježíšem za příčinu zkázy prvního světa a Sodomy, ale nejen tyto jevy byly příčinou zkázy. Byly i jiné, ale tento článek byl určen těmito dvěma oblastem. Je nesporné, že sex a obžerství vládou společností lidí, zvláště ve vyspělých civilizacích, zatímco v zemích třetího světa vládne hlad a bída, ačkoli nezřízená sexuální touha ani tam nechybí. Z toho lze usuzovat, a to celkem spolehlivě, že čas předpovězený Ježíšem a biblickými proroky je velmi blízko. Na nezřízené obžerství a nezřízenou sexuální touhu zhynula bohatá a v přepychu se utápějící Sodoma, **1Moj. 13,10; 19, 5-9.** právě tak, jako předpotopní svět. Ponaučíme se z toho? Ještě je čas, ale mnoho už ho nezbyvá. ■

F. POSLUŠNÝ

MOJA SKÚSENOSŤ - MARUŠKA

Každý z nás má nejaké skúsenosti s Pánom. Niektorí ich má možno viac, niektorí možno menej. Ja som Pánovi veľmi vďačná a vážim si aj to trochu, čo mi dovolil poznať a prežiť s Ním a rada by som sa o to s vami stručne podelila. Pevne verím tomu, že vás to obohatí a povzbudí do služby na poli Toho najlepšieho Hospodára.

Začala by som tým, že mi Pán požehnal veľmi dobrou rodinou. Hoci som od malička bola vychovávaná ako neveriaci človek, na mojej rodine bola zjavená Božia milosť. Moji rodičia boli ateisti. Mamina bola vychovávaná ako dcéra člena komunistckej strany a môj otec, pretože nemal kompletnú rodinu a teda ani nikoho, kto by sa o neho bol ochotný postarať, už ako 15 ročný vstúpil do armády, pretože to bolo pre neho jediné východisko, ako prežiť. Je preto pochopiteľné, že sme boli vychovávaní v ateistickom prostredí. Pán bol ku mne veľmi dobrý, lebo nielen že mi požehnal dobrými rodičmi, požehnal mi aj dvomi skvelými staršími bratmi.

Celá naša púť k Bohu sa začala práve skrze môjho otca. Viete, keď vám do života príde trápenie, človek je vtedy otvorený všeličomu. Také jedno veľké trápenie prišlo aj do života mojich rodičov. Práve v období tohto trápenia môj otec išiel na bicykli domov z práce a na ceste našiel malý leták. Ako veľmi čistotný človek sa zohol, že ho vyhodí do koša. Keď si ho však prečítal, bolo na ňom napísané: „Chceš poznať bibliu?“ Bola to ponuka korešpondenčného kurzu. Začal si dopisovať, ešte v tej dobe so sestrou Muráňovou a kúpil si Bibliu. Niektorým veciam porozumel, ale mnohé otázky zostali nezodpovedané a nejasné. Nejakým spôsobom sa do našej rodiny dostala aj kniha Patriarchovia a proroci. Táto kniha pomohla otcovi hlbšie pochopiť mnohým biblickým pravdám a veršom....

Ja som bola trinásťročná, bezstarostná dievča. Nemôžem povedať, že by som vyvádzala nejaké veľké hlúposti, ale mala som svojich kamarátov, svoje záľuby, svoje zvyky a názory. Okrem hudby, ktorú som mala veľmi rada, mojou druhou láskou bolo tancovanie spoločenských a latinsko-amerických tancov. Bol to taký rodinný zvyk, pretože tancovali aj moji bratia od malička

a náš ujo robil trénera. Samozrejme, tréningy sme mali vždy v sobotu, ale to mi vtedy ešte nič nehovorilo.

Mala som veľmi dobrú kamarátku, s ktorou som vyrastala a boli sme skôr ako sestry, než ako kamarátky. Nevieť presne povedať, kde u mňa nastal zlom, ale spomínam si, ako ku mne jedno dopoludnie prišiel otec a podal mi malú Bibliu. Začal mi vyprávať o stvorení, a o anjeloch. V prvej chvíli som si, pochopiteľne, o tom pomyslela svoje. Azda si zo mňa nerobí srandu, žeby som to mala čítať? Brala som to všetko ako peknú rozprávku, knihu som zobrala a položila na stôl. Jedného dňa, keď moja kamarátka nemala čas, zostala som sama doma a nudila som sa. Pretože rada čítam knihy, padli mi oči na tú Bibliu na stole. Otvorila som ju a začala som čítať evanjeliá. A tam sa písalo o anjeloch. Písalo sa tam o Ježišovi, ktorého som dovtedy nepoznala. Hovorilo sa, že „ježiško“ nosí na Vianoce darčeky, ale vedela som, že pod tým názvom sa vlastne skrývali moji rodičia a že oni boli tí, ktorí vždy vyjedli moje starostlivo pripravené keksíky pod stromčekom a nechali tam schválne nejaké omrvinky.

Veľmi ma zaujalo, že sú vôkol nás anjeli. Celý deň som potom chodila v plnom strehu a s ostrážitosťou, aby som náhodou neurobila nejaký zlý skutok, nejakú zlú vec, aby som azda nepovedala niečo zlé, aby to, ak tu teda sú, nevideli:). V tú noc sa mi prisnil sen. Stála som v peknej záhrade a videla som veľký drevený kríž. Ten kríž prenikavo žiaril. Potom sa mi ukázala tvár muža. Telo som nevidela, lebo to bola taká silná žiara, že som si musela zakrývať tvár. Ten muž mal dlhšie, kučeravé blond vlasy a upútali ma jeho veľké modré oči a dobrácky výraz tváre. Z toho sna si ešte pamätám zvláštny pocit, ktorý som pri tom pociťovala. Nebol to strach, ale bol to pocit naplnenia, spokojnosti, pocit, že by som vedela milovať snáď každého človeka na zemi a že mi všetko bolo drahé a vzácné. Bol to taký nepopísateľný pocit pokoja, aký som nikdy na tejto zemi nemala možnosť pociťiť. To bol môj prvý stret s Bohom, keď som si povedala, že ak takýto pocit pokoja môžem mať, pokiaľ budem v Neho veriť, tak po tom túžim a verím.

Čo za tým nasledovalo? Moja kamarátka sa dala na cestu tvrdého metálu a našla si novú partiu, takže sa naše cesty rozišli a ja som potom väčšinu času trávila doma sama. Riadila som sa pravidlom, že najlepšia vec, ako môžete zahnať nudu, je čítanie kníh. Tak som čítala a čítala. Dá sa povedať, že som hltala knižnicu...

Na nejaký čas som teda Bibliu položila bokom a začala som čítať aj inú literatúru. No tá kniha s čiernym obalom si ma predsa len našla. Mnohým

veciam som nerozumela. Pýtala som sa otca a on mi poradil, aby som tiež začala študovať ten kurz. Neskôr mi otec poskytol ďalšiu knižku, tiež s pekným obalom, ale tentokrát so žltým. Tak sme s otcom začali čítať a študovať spolu. Moja mamka to v tej dobe prijímala len veľmi ťažko.

Jedného dňa sme v Biblii narazili na sobotu. Nuž, to bola dilema. Čo s tým urobíme? Následne zasadla rodinná rada a rozhodli sme sa, že prestaneme v sobotu pracovať a začneme chodiť na výlety do prírody. Sobota bol pre nás deň upratovania a vyvárania, ale čoskoro sa naše výlety všetkým zapáčili.

Ďalším bodom bolo: Rodinka, vedeli ste, že by sa bravčové nemalo jesť? V tomto bode som ja osobne bola tým najšťastnejším človekom na zemi, lebo bravčové som už od malička z duše neznášala a zjesť ho, to bol vždy súboj medzi mnou a rodičmi. Takže sme na moje šťastie vylúčili bravčové. Samozrejme, zo štúdia som tiež pochopila, že tanec nie je vhodný a už vôbec nie toho latinsko-amerického razenia. Takže sme sa s našim sobotným tréningom navždy rozlúčili.

Asi po pol roku našich zmien a nášho štúdia mi zavolať kazateľ Ferdinand Varga, že má pre mňa diplom za ukončenie kurzu. Prišiel k nám, a dodnes neviem, kto mal viac padnuté ústa, či my že vidíme človeka, ktorý žije tak ako my, že zachováva sobotu a neje bravčové, a že je to dokonca kazateľ cirkvi, ktorá učí to, v čo mi veríme, alebo kazateľ, ktorí videl ľudí, ktorí žijú ako adventisti, a pritom nie sú adventisti. Adventistov sme dovtedy vôbec nepoznali a nič sme o nich nepočuli...

Pol roka na to som sa s mojimi rodičmi a stredným bratom pokrstila, a na našom krste došiel k slzám aj môj najstarší brat s manželkou, ktorí dovtedy odmietali pravdu. Pol roka na to sa dali tiež pokrstiť.

Takže sme prišli celá rodinka do cirkvi, vzdali sme sa mnohých svetských vecí, mnohé sme zanechali a opustili. A po nejakom čase to prišlo. Začali ma trápiť isté otázky. Čo mám teraz robiť? Viete, s kamarátkou som sa už nestýkala, svetské knihy som už nečítala, a tak sa stane, že človek má zrazu viacej času a chce niečo robiť. Začali ma trápiť otázky: Aká práca stojí za to? Aká práca je naozaj hodnotná a čo je teraz vlastne mojím poslaním? Čo je mojou úlohou?

Niektorí kazatelia neustále poukazujú na to, že našou prvoradou prácou je evanjelizácia, že málo misijne pracujeme. Poukazujú na to, že našou prvoradou prácou kresťanov, je šírenie našej viery... Verila som tomu a videla som, že nie som sama, kto tomu verí. Veria tomu všetci ale málokomu v mojom okolí sa to darilo, a mne osobne vôbec nie.

Ak je toto našou hlavnou prácou, prečo máme v našich zboroch tak málo členov, a prečo namiesto toho, aby prichádzali noví členovia, členovia odchádzajú? Buď to robíme zle, alebo je niekde chyba. Začala som hľadať odpovede.

Narazila som na jeden citát. Je to pomerne známy citát, no pre mňa bol v tej dobe úplne neznámy: „Budovanie charakteru je tou najdôležitejšou prácou, aká bola kedy ľuďom zverená a nikdy predtým nebolo jej usilovné štúdium také dôležité, ako je teraz.” (Education, str. 255)

Takže aká je tá najdôležitejšia práca v živote kresťana? Budovanie charakteru. Úprimne, môžeme získavať úspešne ľudí, ak nemáme charakter podobný Kristovmu? Určite nie. Prečo? Keď si otvoríme 1. Korintánom 13,1, apoštol Pavol píše: „Keby som hovoril ľudskými jazyky aj anjelskými, a keby som nemal lásky, bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom.”

Bratia a sestry, ľudí neprivádza do vzťahu s Ježišom ani tak presviedčanie a vykladanie, ako podmanenie si ich srdca! Takže som mala ďalšiu otázku, ktorou som sa trápila.

Zadala som si do internetového vyhľadávača „budovanie charakteru” v nádeji, že nájdem nejaké kázne na túto tému a dostala som sa k jednému semináru, ktorý mi v mnohom pomohol. Pán mi tak podal kľúč na otvorenie týchto záhadných právd. Kľúč, vďaka ktorému sa mne a aj mojej rodine v mnohom otvorili oči. Prebudila sa vo mne túžba, aby tento kľúč mohli všetci dostať do rúk. Anglicky som vôbec nevedela, no Pán k nám začal posilať rôznych bratov z Ameriky a zo zahraničia, ktorí pracovali v našom okolí, či už v elektrárni ako školitelia, alebo tadiaľto prechádzali a skrze nich som bola odkázaná učiť sa anglicky.

Trvalo nám istú dobu, kým sa nám podarilo daný seminár doprekladať, dať ho dohromady a vydať. Túto prácu sme však zverili do Božích rúk a On skrze rôzne skúsenosti zariadil, že kniha Budovanie charakteru, mohla byť vydaná.

Hlavnou motiváciou, ktorá ma k tomu viedla a rovnako aj celú moju rodinu bolo, že som videla ako v cirkvi zapúšťa korene presne to, pred čím som z tohto sveta ušla (počúvanie špatnej hudby, tanec ale hlavne veľakrát aj veľmi narušené vzťahy). Táto kniha mi pomohla pochopiť, prečo tomu tak je, a dáva človeku zároveň riešenie, ako sa od týchto svetských vecí môžeme, ba musíme odrezáť, pokiaľ sa máme pripraviť na skorý príchod nášho Pána. My si stále myslíme, že Pán Ježiš mešká. Ale On nemešká, On čaká na nás, lebo náš charakter musí byť na tej úrovni, akú nám udáva Božie Slovo.

Ked' sme to zverili do Božích rúk, Pán sám vybavil financie, vybavil prostriedky a dal mi aj ochotných ľudí, ktorí mi s tým pomáhali s nezištnou láskou a veľkou trpezlivosťou.

Toto všetko nepíšem preto, aby som sa teraz vystatovala, alebo nejako chválila. Mojou jedinou túžbou je motivovať vás a pomôcť vám. Mojou veľkou túžbou je osloviť našich mladých ľudí, aby sa nebáli byť inými ako je tento svet. My musíme byť iní. Sama som len študentka a poznám aké to je, viem aké lákavé nástrahy číhajú na nás mladých ľudí a viem že nie je príjemné, pokiaľ „nezapadáme“ do kolektívu. Ale práve to je to, prečo nás Pán povolal. Lebo ľudí najviac upúta a osloví to, pokiaľ nejaké veci robíte „inak.“ Buďte vo svojej viere a zásadách nekompromisní a nenechajte sa ovplyvniť žiadnymi svetskými vplyvmi. Práce je veľa, robotníkov je málo... Pán si povoláva každého z nás. Pre každého z vás má svoj cieľ a zámer, pre ktorý ste boli stvorení. Odovzdajte mu všetky svoje hrivny, a On ich rozmnoží. Nebojte sa obetovať svoj voľný čas, spánok či pohodlie, lebo to čo teraz prinesiete Bohu ako obeť, prinesie vám veľkú odmenu v nebesiach. Už len pohliadnuť na úsmev Ježiša Krista je tou najväčšou odmenou, akú môže človek dostať!!! Amen?

Ale tu náš príbeh neskončil, a stále ešte nekončí. Hneď ako sme vydali túto knihu, ako sme začali medzi ľuďmi šíriť toto jedinečné posolstvo, prišlo, tak ako to býva - súženie. Popri tom sme sa pustili do prekladateľskej práce a do práce na Božom poli. V jeden týždeň sme začali a behom druhého týždňa bola zasiahnutá celá moja rodina - každý jeden člen. Došli také trápenia, že nás to všetkých dostalo do kolien.

Najprv som bola postihnutá ja. Dva týždne som mohla len ťažko chodiť a každý krok bol pre mňa veľmi bolestivý. Potom mi moja mamka oznámila, že jej našli nádor na štítnej žľaze. Moja malá neterka dostala silné horúčky a dva týždne sa z nich nevedela dostať. Druhá neterka musela ísť na operáciu a môj otec a aj bratia boli zasiahnutí tiež. Najhoršie to vyústilo u môjho najstaršieho brata, ktorému diagnostikovali rakovinu. Dozvedel sa to v piatok a v sobotu ho už aj brali do nemocnice a operovali ho. (Bolo to ako operácia pre adventistu:)) Naša celá rodina bola prudko zasiahnutá a prešli sme si veľkým súžením. Neviem vám ani popísať tú bolesť, ktorú sme prežívali...

Milostivá ruka Pánova sa nad nami rozprestrela a moja rodina bola z tohto súženia vytrhnutá. Možno vám to vyznie zvláštne, no hoci to boli tie najťažšie chvíle môjho života a boli sme preskúšaní v našom najcitlivejšom bode - v našej rodine, každý jeden z nás je za to Pánovi vďační.

Priatelia, pokiaľ sa vložíte do práce na Božom diele, skúšky prídu. Budte si tým istí, že prídu. Ale Pán nedovolí, aby ste boli skúšaní nad vaše sily. A dôvodom, prečo sme za to Bohu vďační je, že tieto skúšky nás ešte viacej zomkli a pritiahli nás bližšie k Nemu. Tieto skúšky brúsia naše charaktery. Učia nás tomu, čomu by sme sa nikde inde nikdy nepriučili- plnej odovzdanosti, láske, poslušnosti a dôvere Nášmu Nebeskému Otcovi...

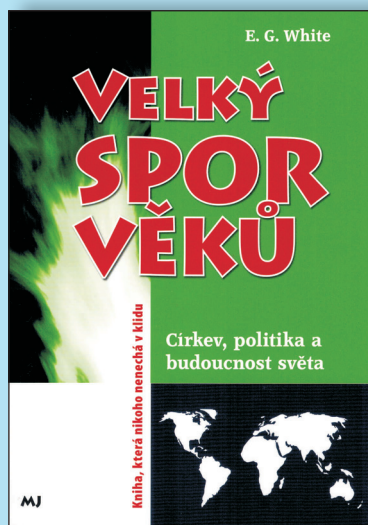
Mojou modlitbou je, aby vám naše svedectvo bolo povzbudením, aby ste nič neodkladali ale teraz sa plne zapojili do Božieho diela! Nech vás v tom Pán vedie a nech vám pomáha.

Nezabúdajte: „Všetko vládzem v tom, ktorý ma posilňuje, v Kristovi.” (Filip 4,13)

„VELKÝ SPOR VĚKŮ”

PRO MISIJNÍ ÚČELY OPĚT K DISPOZICI

Tentokrát v zeleném, staronovém provedení. Každý hledající, který si objedná na nových stránkách **velkyspor.cz** nebo na adrese P.o.Box 65, Kolín 2, 280 02, dostane knížku „Velký spor věků“ a nově i „Cestu ke Kristu“ zcela zdarma. Ve větším množství je možné Velký spor věků objednat za dotovanou cenu 25Kč na stránkách křesťanského internetového knihkupectví **adventime.cz**. K dispozici jsou i letáky k propagaci knih. Těšíme se na spolupráci na Božím díle a budete-li mít dotaz, napište na knihy@velkyspor.cz

Pozvání ke studijnímu setkání

ve dnech 14. - 16. dubna 2017

Studijní téma:

„Poselství pro dobu konce podle listu Jakuba“

Každý, komu není lhostejné, jak chápat důležitá naučení Bible pro dobu konce, je k tomuto studiu s bratrem MUDr. Horstem Müllerem srdečně zván. Setkání se uskuteční v Domě zahrádkářů ve Frýdlantu nad Ostravicí, ulice Za hřbitovem. Začátek bude v pátek v 15 hodin a ukončení v neděli ve 13 hodin.

O stravu je postaráno. Prosíme zájemce o ubytování (cena za noc a osobu je 160 Kč), aby se přihlásili buď telefonicky na číslech 565 396 391, 558 681 363 nebo písemně na adrese redakce a na adresách elektronické pošty: **jaromar66@vodafone.de**
jaromar66@volny.cz

Objednávky, a to i starších zvukových záznamů (MP3, DVD), zasílejte na adresu redakce, případně na adresy elektronické pošty, nebo volejte na uvedená tel. čísla. Nahrávky stojí 10,00Kč /1 CD, plus poštovné.

Adresa redakce: Marcela Juřicová, Lubenská 630, 739 11 Frýdlant n. Ostr.

Redakce časopisu Z ráje do ráje

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nabízí lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit světu jeho skutečný úděl. Ohledně tohoto tématu však panují jen samá nedorozumění! Jak divná tvrzení jsou často přičítána na účet Písma svatého! A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nádherně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč + porto**

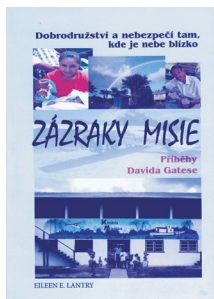

Aktuální výklad 7 troubení

na základě textu Zjevení a Ducha proroctví

Armin Krakolinig

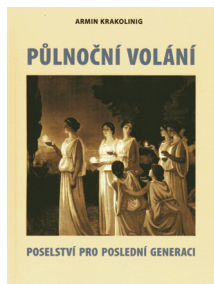
**Formát A4, 80 stran,
cena 25 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese

díl 2.
Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volné pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora.

**Formát A5, 180 stran,
cena 50 Kč + porto**

Půlnoční volání

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění proroctví o dění ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

**Formát A5, 131 stran,
cena 35 Kč + porto**

Příběhy Davida Gatese

díl 1.
Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko.

**Formát A5, 180 stran,
cena 50 Kč + porto**

Kniha Job

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíčovými problémy.

Armin Krakolinig

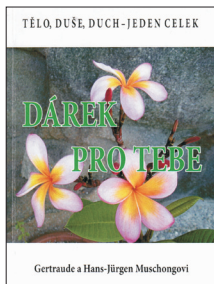
**Formát A5, 180 stran
Tvrdé desky:
cena à 35 Kč + porto
Měkké desky:
cena à 25 Kč + porto**

Dostává se vám do rukou knížka, která není velká svým rozsahem, ale spíše obsahem. Na jejích stránkách autor dnešním mladým lidem poutavě vypráví o tom, co jejich dědové a otcové museli často prožít, aby mohli zůstat věrni svému Bohu

Erich Theodor Lauferweiler

**Formát A5, 220 stran,
cena 50 Kč + porto**

Zdraví se nedá koupit

Je to dárek od našeho Stvořitele. Všímate-li si potřeb vašeho těla, dostáváte i návod jak o něho pečovat.

Tato knížka tě chce povzbudit a pomoci ti na cestě k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví.

**Formát A6, 70 stran,
cena 15,00 Kč + porto**